

være til Gavn for den paagældende Udførelse.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, og idet jeg saa i øvrigt paa Partifællers og egne Vegne skal anbefale Forslaget til velvillig Behandling, kan jeg ganske slutte mig til de Ønsker, der fra de forskellige Sider ere udtalte om, at det trods den fremrykkede Tid endnu i denne Samling maa lykkes at tilendebringe Behandlingen af dette betydningsfulde Lovforslag.

A. L. Andersen: Det ærede 5te kongevalgte Medlem (Hage) var inde paa nogle Betragtninger over Betydningen af at lovgive og sætte bindende Regler paa et Omraade som dette. Jeg synes ogsaa nok, der kunde være nogen Grund til at spørge, om det virkelig er absolut nødvendigt i disse Forhold at give saa forholdsvis skarpe Regler, som her blive givne. — De Folk, som staa i Arbejdet som Mejerister, som Leverandører eller som handlende, have jo deres Organisationer, og disse ere stærkt interesserede i, at det Renommé, det danske Smør har opnaaet paa det engelske Marked, kan opretholdes, og jeg er tilbøjelig til at tro, at de nok skulle vide at holde Justits indenfor deres egne Rækker. Man kan sikkert forudsætte, at det er dem, der først ville faa Følgerne at føle, hvis der fremstilles et mindre godt, for ikke at sige daarligt Produkt, som gik under et Fællesmærke, og som kunde bringe det Renommé, vi have opnaaet, til at synke. Jeg synes, der er noget, der taler for denne Betragtning, naar man har set, hvor resolut og haandfast Mejerierne og deres Organisationer tog paa den Situation, der i Efteraaret fremkaldtes af de stærke Anker over den Kvalitet, hvori vort Smør fremkom paa det engelske Marked. Det viste sig temmelig hurtigt, at de vare i Stand til at rette de Fejl, der vare ved Produktionen og maaske paa andre Omraader, saa at vort Smør vel nu igen har opnaaet den betydelige Plads, det havde, før Ankerne fremkom. Betragtninger som de, jeg her sigter til, ere ikke komne stærkt til Orde i det andet høje Ting, og det er vel ogsaa meget usandsynligt, at de for Øjeblikket kunde føre til noget Resultat, selv om man vilde stille Forslag i den Retning, da det vel nok kan betragtes som temmelig givet, at vi skulle have en Lov igennem i nogenlunde den Form, som det Forslag, der nu foreligger, har.

Om dette Forslag er der jo i det andet høje Ting ført en meget udførlig og ind-

gaaende Forhandling, og efter at de ærede Medlemmer, som hidtil have haft Ordet, have gennemgaaet Lovparagrafferne ret udførligt, skal jeg ikke komme langt ind paa Enkelthederne. Jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger, og de angaa, jeg havde nær sagt selvfølgelig, det meget omdebatterede femte Stykke i § 9, hvorefter det, naar der skal foretages Smørbedømmelser, skal ske efter Indstilling fra Mejeribrugets Fællesorganisationer. Jeg forstaaer ikke, det kan være praktisk at faa en saadan Bestemmelse i en Lov. Naar man vil fastsætte et Statsmærke for det danske Smør og tillige have det betragtet som et Slags Kvalitetsmærke, synes jeg, at man maa træffe aldeles faste Bestemmelser om, at det Smør, som skal gaa under dette Mærke, skal føres frem til Kontrol og underkastes Bedømmelser, enten det saa bliver paa Forsøgslaboratoriet eller ved de Bøtteudstillinger, som holdes ude omkring; og som maaske blive autoriserede. Jeg synes, der er noget inkonsekvent i, at det er Organisationerne, som skulle gøre Indstilling. Det er jo ikke absolut givet, at de gøre nogen Indstilling. Jeg véd nok, man fra alle Sider forudsætter, at det i alle Tilfælde vil ske, men hvis det nu ikke sker, vil Smørret ikke komme frem til Bedømmelse. Hvis man var gaaet med til at gøre denne Indsendelse til Bedømmelse obligatorisk og samtidig paa en eller anden Maade kunde have faaet indført Bestemmelser, som sikrede, at de Mejerier, som sendte Smørret til Bedømmelse, ikke kunde sende et Produkt, som var tilvirket med Bedømmelsen for Øje, kunde man maaske i nogen Maade have opnaaet det, som vel egentlig er tilsigtet med denne Bestemmelse, at gøre Nationalitetsmærket, Lurmærket, ogsaa til et Kvalitetsmærke, saa at Englænderne derigennem kunde være sikre paa, at det Smør, der kommer under Lurmærket, var virkelig garanteret at være 1ste Klasse's dansk Smør. Jeg vil derfor meget haabe, at det Udvalg, som eventuelt bliver nedsat, vil sætte en Bestemmelse ind, som gør disse Bedømmelser obligatoriske, saaledes at det ikke i det hele og store bliver overladt til Organisationerne, om der skal indsendes Smør til Bedømmelse eller ikke.

Endnu en Bemærkning skal jeg gøre om en Bestemmelse, som gik ud af Lovforslaget nede i det andet høje Ting, og som ogsaa er omtalt af i alt Fald to af de ærede foregaaende Talere. Det er Bestemmelsen om, at Vallen skal pasteuriseres, en Bestemmelse, der altsaa er tagen ud. Det synes jeg heller ikke er fuldstændig for-